

[Anne Grete Holmsgård]

kommaer, der er ændret, er fuldstændig betydningsløse.

Selv om jeg havde foretrukket et grundigt udvalgsarbejde, ikke her i folketinget, men i et søfartsudvalg, inden vi overhovedet havde fået disse love præsenteret, synes jeg dog, det ville være bedre, hvis man vedtog SFs ændringsforslag for i det mindste at bøde på de værste skavanker i lovene, som de ser ud i dag, men det bliver altså ikke situationen.

Det betyder for vores vedkommende, at vi vil stemme nej til de tre første lovforslag, men ja til det sidste, som, synes jeg, indeholder nogle små forbedringer. Der ligger nogle forbedringer af hviletidsbestemmelserne i det, og der ligger også den forbedring, der består i, at den nuværende administration af § 12 føres ind i loven. Jeg forstår simpelt hen ikke, at socialdemokratiet vil stemme imod det.

I mine øjne minder det om det, jeg vil kalde total forvirring. Fornærmethed stiller man sig op og siger: vi har ikke haft nogen indflydelse på denne lovgivning. Nej, det er da nok muligt, men socialdemokratiet må for en gangs skyld prøve at få den indflydelse, som man har mandater til, og også den indflydelse, som man kan erhverve sig i kraft af, at man argumenterer for sine synspunkter og stiller ændringsforslag. Jeg så nogle udkast til ændringsforslag fra socialdemokratiet engang, men dem trak man tilbage. Jeg har stadig væk ikke fattet et kuk af, hvad der var den dybere strategi bag ved, at man trak dem tilbage for i sidste ende at sætte sig fornærmethed ned. Og hvad jeg så slet ikke fatter, er, at man undlader at stemme til SFs ændringsforslag. Nogle af dem minder til forveksling om dem, socialdemokratiet selv havde lagt frem i udkast. Hvorfor stemmer man ikke for dem? Og hvorfor stemmer man til slut imod den del af pakken, sømandslovsforslaget, som dog indeholder nogle forbedringer, selv om de er små? Jeg synes, det er total pakkeforvirring, eller hvad man nu skal kalde det, og jeg gad se, hvad resultatet ville være, hvis socialdemokratiet på samme måde inden for alle mulige andre lovgivninger stillede sig op og sagde: vi har ikke haft den indflydelse, vi ønskede på det her, derfor stemmer vi ikke. Det ville blive total forvirring, og ikke et øje uden for dette hus ville kunne forstå en brik af det. Jeg tillader mig derfor at håbe, at det er sidste gang, socialdemokratiet laver noget, der er så forvirrende og så fuldstændig ufor-

ståeligt for folk uden for dette hus, som ikke kan se det som andet end et udslag af, at man har fået det lidt for varmt her i foråret.

Industriministeren (Stetter):

Hr. Arne Jensen, hr. Rahbæk Møller og nu sidst fru Anne Grete Holmsgård rettede en del kritik mod behandlingen af lovforslagene. Hr. Arne Jensen var utilfreds med regeringspartiernes forhandlingsevne, medens hr. Rahbæk Møllers og fru Anne Grete Holmsgårds kritik vel nærmest gik på tempoet.

Under førstebehandlingen af lovforslagene opfordrede og inviterede jeg til forhandling, men desværre lykkedes det ikke på noget tidspunkt at få etableret en forhandlingssituation. Forslagene blev fremsat den 23. januar, og vi havde første behandling den 31. Vi har således haft ca. 3½ måned til rådighed, og jeg er ikke én eneste gang inviteret til samråd.

Sandheden er formentlig den, at socialdemokraterne ikke har ønsket nogen form for medindflydelse og dermed medansvar for denne lovgivning, og det er beklageligt. Partiet har bestemt sig for at sige nej, og det er helt legalt og i orden, men lad dog være med at klandre os andre for manglende forhandlingsvilje!

Jeg må på det bestemteste afvise påstanden om, at Danmarks Rederiforening har haft særlig indflydelse på denne lovgivning. Netop Rederiforeningen har været en af de skarpeste kritikere af denne lovgivning.

Udvalget har arbejdet omhyggeligt, solidt og sikkert med lovforslagene. Der er f.eks. stillet 113 spørgsmål, og som følge af spørgsmålenes formulering er der reelt stillet ca. 300 spørgsmål. Alle disse spørgsmål er besvaret skriftligt, og spørgsmål og svar kan anvendes til fortolkningsbidrag.

Jeg ønsker at udtrykke min respekt for erhvervsudvalgets indsats og for den sikkerhed, hvormed udvalgets formand har styret arbejdet. Jeg kan derfor bestemt ikke bifalde hr. Rahbæk Møllers og fru Anne Grete Holmsgårds kritik bl.a. af, at forslagene skulle være presset igennem uden en grundig og forudgående udredning af såvel søfartens som de søfarendes forhold. Jeg henviser til de ca. 300 spørgsmål og svar og de mange mundtlige og skriftlige henvendelser fra or-